

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate
Jesv Libri Dvo**

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. XIX. E sepulchro pergit esse beneficus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT XIX.

E sepulchro pergit esse beneficium.

§. I.

*Leprosus
vixit, eun-
demq; mu-
tum defū.
Et utroq;
liberat
malo.*

TAmetſi multis magniſque prodigi-
Bernardus in vita claruit: multò ra-
men plura majoraque ſunt, quæ eum
mortalibus à morte ſua beneficium, & prodigi-
giorum fonti proximum declarant. Not
recenſebimus hîc niſi perpauca, ne in im-
menſum excreſcat hiſtoria.

Proſpero Siragoſæ Medico triennis
rat filiulus non modò mutus, ſed & fædo
quodam lepræ genere jam menſes aliquot
tota facie coopertus. Et jam defecerat
parentem & ars & conſilium, morbo omni
paternæ indiſtriæ vires ſuperante. Evēit
autem, ut ancilla, puerum infelicem in bra-
chio geſtans, Patri Bernardo adhuc viventi
occurreret, eumque de morbi pertinacia &
fæditate edoceret. Itaque miſeratus infan-
tem, imponit manum capiti, ſimulque le-
pram ſigno S. Crucis efformato quam-
mum abſtergit. Quia verò nutricula Ber-
nardo non expoſuit linguæ vitium: manū
puer, ut erat, inſtar piſcis mutus, digitis &
nutri-

nutibus loqui conatus ad usque Bernardi obitum. Eo denique vitâ functo, cum adhuc in mortuali feretro Bernardi cadaver in templo in humarum jaceret, totius civitatis affluentis solatio expositum, mater cum trimulo infante in brachijs muto à circumfusa multitudine summis precibus obtinuit, ut propius ad pretiosas Paris exuvias admitteretur. Tum flexis humi genibus sacram deosculata manum defuncti, detractum è proprio digito annulum per Sacrarj Præfectum Bernardi labris non sine insigni veneratione & fiducia admovit, eumque ad os puelli importunis nutibus perurgentis deosculandum appressit. Et mox cum omnium admiratione puerulus, à mortuo scilicet fari doctus A.A.A. exclamavit: atque ita primum in vocem omnibus communem solvit linguam, sensimque infantum more loqui cœpit.

§. II.

Michaël Pappalardus sexennis puer gemino miserandus malo, scilicet mutus ad eum usque diem & herniosus, in reliqua piorum turba ad sandapilam Bernardi se penetravit, eamque magno animi sensu, nec minore confidentia pio osculo veneratus, illico fanus

Ex sandapila mutū eumq; herniosum gemino morbo eximit.

sanus ac integer surrexit, atque expedire
linguæ vinculo loquutus, omnes in admi-
rationem rapuit. Inde ad parentes domum
reversus, & ferè ad molestiam usque garru-
lus, lætum ipse tulit nuncium sanitatis, mi-
randam utriusque mali depulsiōnem expo-
suit, simulque famâ huius prodigij univ-
ersos, ut de exuvijs Bernardi aliquid omni
studio conquirerent, accendit.

*Alium è
faucibus
mortis eri-
pit.*

Longa non minùs, quàm periculosa
duorum annorum in valetudo Petrum Mic-
cichè ad extrema jam redegerat, de salute
suâ modò desperantem, idque unicè sollicitum,
quomodo supremum sibi Numen concilia-
ret. In hoc rerum articulo venit in men-
tem Cataldo Fimiæ, viro nobili & Bernar-
di imprimis amico, ut aliquid lipsanorum
Parris ad ægrum mitteret. Quid illud fue-
rit incertum, eâ certè fuit cælesti præditi-
um virtute, ut quamprimum solo tactu ægro-
tantem è faucibus mortis eripuerit: quando
ille mox clausos jam in mortem oculos pate-
dit, & redeunte membris vitali succo & ca-
lore ex integro sanus è lecto se proripuit.
Quam ob rem ut Deo & Bernardo gratum se
præberet parens, lauto convivio centum pa-
peres excepit, ipse modimperator &
mensæ administer.

* *

§. III.

Inter ceteras, quæ ad Bernardi exan- *Lac matrè*
 gue corpus spectandum colendumque af- *impetrat*
 fluxerant mulieres, fuit, quam, cum non ita *ne pereat*
 pridem pulcherrimum infantem enixa es- *filiolus.*
 set, lac omne siccatis uberibus destituerat.
 Itaque cui vitam paullò antè dederat, hunc
 inopià lactis & domestica urgente pauper-
 tate brevi moriturum non ex vano augura-
 batur. Ubi verò ad Patris opem anxia
 convolavit, & ardentes ad Deum preces fu-
 dit, repentè pectori lac divino beneficio lar-
 giter affusum sensit, & *ò miraculum!* excla-
 mavit. *Vix Bernardus in cælum receptus est,*
& Advocati munere jam perfungi amat. cre-
dite expertæ.

Alterius genam toto quinquennij spa- *A genâ*
 tio erysipelas infederat, nullis medicorum & *quinquen-*
 chirurgorum seu unguentis, seu malagma- *te erysi-*
 tibus cessurum, imò adhibitis ab arte reme- *pelas ab-*
 dijs efferatius obstinatum. Hæc mirabilium, *stergit.*
 quæ ex capulo Bernardus in miseros conse-
 rebat, beneficiorum famâ in spem erecta, o-
 cyus ad sacrum pignus advolavit, & humi
 prostrata ardentissimis sanitatem votis ex-
 petijt. Tum audentior facta defuncti ma-
 num pio delibatum osculo genæ imposuit,

K

mox=

moxque omnem pertinacissimi mali saevitiam superavit, momento citius perfecte con-
sanata. In hunc ferè modum & alia se-
mina aliam corporis partem adeò malè af-
fectam, ut vitæ periculum crearet, contracta
manùs Bernardi illico receptâ sanitate cu-
ravit, & discrimen evasit.

§. IV.

*Sanguinis
fluxum si-
stis.*

Franciscus Afflictus profluvio sangui-
nis ipsos 40. dies infesto nimium quantum
exhaustus, ac remedij consilii que expers tan-
dem ad Bernardum se contulit, non dubi-
spe fretus, contractâ tantùm vestimenti firmi-
bria se sanandum. At quia multitudi-
ne circumfusâ prohibitus erat propiùs ac-
cedere, cum, quod in voris habebat, osculum
sacratæ dexteræ imprimere non posset, *Sic
mihi erit, inquit, vel sandapilam contingere.*
Contigit & fluxum stitit.

*Tumorem
pectoris, e-
vasurum
in cancrũ,
dispellit
strophiole.*

Iacebat alia lectulo affixa mulier, cui
tumidum pectus medicorum iudicio gan-
grænam incurabilem parturiebat. Hac
acceptâ tot beneficiorum famâ, fratri stro-
phiolum, sive tæniam tradidit, eamque ad
Bernardi corpus ab illo religiosè applicitum
suo pectori admovit. Sentit enim verò tum-
se acutissimo dolore transfigi; sed evasit
scen-

scenre tumore malum omne depulsum.
 Quare damnato lectulo ad templum prope-
 re contendit, & ne unquam deinceps à can-
 cro sibi timendum esset, impositam defuncti
 manum suo pectori custodem vadémque ad-
 hibuit.

§. V.

Messanensis quædam mulier Catanæ *Lateris do-*
 commorata decem annos perpetuos ma- *iores decem-*
 gnis in latere doloribus veluti sagittis con- *nio tolera-*
 fixa, nec movere se liberè, nec expedire lo- *tos talis*
 qui poterat. Tandem verò ubi inaudijt,
 quot ex Bernardi sepulchro beneficia in
 ægros scaturirent, eò delata summis preci-
 bus opem efflagitavit; neque diutiùs fa-
 ctum, obrinuit, quam suspiraverat, sospita-
 tem. Audito enim signo accedentis ad a-
 ram mystæ, nullo adminiculante surgit à
 sepulchro, quod antè toto decennio non
 licuit, ad altare procedit, ac sacris ritè per-
 actis, domum ex integro constanterque
 sana revertit.

§. VI.

Quem supra diximus sanguinis libera- *Cephalat,*
 rum fluxu, is cæmentarius erat faber, & ma- *giã auffer*
 gno religionis gratique animi sensu, cum *suavis-*
 Bernardus terræ mandaretur, suam locave- *simo sepul-*
 rat *chri odore,*

K 2

rat operam. At hic ipse haud multò pò
cephalalgia gravissimè excruciatu ad tu
mulum Patris recurrit, ex quo mirificà
creatus fragrantia, initio meliusculè habu
tum demisso in sepulchralem petram cap
omnem planè dolorem discussit. Verum
quò longiùs à tumulo recessit, caelestem
odorem ille deseruit, eò propiùs dolor
stinus sensim adrepsit, arque ita qui sanus
sepulchrum surrexerat, domum aeger reme
vit, donec octidua ejusdem tumuli vil
tatione, inter alternas mali fugitantis &
deuntis vices, peractà, tandem perfectam
consecutus sanitatem, liquido didicit, unde
caelestis illa suavitas exhalaretur.

Eam & Iosephus de Marino semel
parvulus manifestè sensit, & beneficam ex
pertus est; cùm enim epileptico correpta
morbo ad tumbam Bernardi pro tam ho
rendi mali depulsione deportatus, ei que
impositus esset, admirandum ipse traxit
dorem, ut vernas olere violas ipsos o
dies videretur, eaque fragrantia caput robo
raturum, nullis deinceps lapsibus obnoxium
haberet. Eidem morbo alius quoque Bernar
di tumulo advolutus remedium quæ
sivit & invenit.

*Parem fra-
grantiam
epileptico
inhalavit
& morbum
discussit.*

§. VII.

Ludovicus Argentina perenni octo annorum dolore caput obsessum circumferrebat, neque in arte vel naturâ rerum opem remediûmque reliquerat intentatum, sed incassum. Ad cœlites ergò conversus strophium, quo Pater Colnagus olim usus fuerat, apprehendit, capiti imposuit, moxque dolorem omnem à se perpetuò fugavit.

*Ostennes
capitis dolores
strophium ab-
stergit.*

Erat illi soror, quæ diu luctata cum partu, ut primùm eodem strophium ventrem religiosè contigit, prolem feliciter enixa est, eamque in tanti beneficii memoriam Bernardi nomine insignivit.

Filia cæcitatem jamjam oculis infectam subuculâ Bernardi ægro capiti admorâ proseripsit.

Gemino quoque affecta est beneficio matrona, quando sævis renum stomachique doloribus, quos duobus ipsis mensibus exantlaverat, illico exempta fuit, quàm primùm Bernardum in clamavit, ejusque auspicijs malè affectas corporis partes curesignavit. Deinde cùm foetu gravida, simulque gravi oppressa morbo, abortum pariter mortemque non ex vano merueret, propitium sensit Bernardum; nam se-

*Febrim &
abortum
prohibet.*

cundum quierem Pater concionantis habitum indutus illi se spectabilem præbuit, & abortus periculum discussit. Cum verò mulier, fraudem dæmonis piè verita, manum erigeret, salutare crucis signum expressura, ipse prior allocutus ægram, ter cruce signatam monuit, postera luce consurrecturam lecto sanam, ideòque proli, quæ prematurè morbi effundenda fuerat, suo favore feliciter nascituræ, Bernardi nomen imponeret.

Ad hæc vinum, quod Pater in vivis delibaverat, à feminâ in ampullâ piè affectuatum mirificè profuit. Cum enim semestres tulisset ardentissimæ febris æstus, vinum hausit, eoque ceu frigidâ febriles extinxit flammæ.

§. VIII.

Vino mortem arcet.

Ad eum ferè modum adolescens non nemo, quem acutissimi viscerum dolores gravissimè tortum ad extremam vitæ lineam deduxerant, & medici jam propè proplorato habuerant, ejusmodi vino tum per exteras afflicti ventris partes disperso, tum hausto, & in viscera demisso, salutem bibendi.

Loquelâ ex casu perditam restituit.

Vincencia sexennis puellula ex infelici per scalas lapsu obmutuit. Multum qua-

mor totis mensibus sudatum est à Medicis, ut mutæ loquelam redderent; sed irito conatu. Hausit ejusmodi vinum, quod Bernardus olim degustaverat, & mox loqui cepit.

Eodem quoque vino nunc anginam, nunc tumorem dentiúmque dolorem fuisse depulsum, juratis testibus in comperto est.

§. IX.

Neque indusio Bernardi sua defuit vir- *Indusio in-*
tus, eam ob rem Caranæ à multis prodi- *iecto fe-*
gijs celebrato. Juvenem certè id loci (Pe- *brim sedat.*
tro Barbæ nomen erat) qui illud reverenter
exosculatus, contra sævientes febris ardores
pectori admoverat, largo rotius corporis su-
dore complevit, & pulsâ febrim quamprimû
sanitati restituit.

Lintheum quoque Bernardi sanguine, *Lintheolo*
tinctum, mulieri alterum, qui maligno hu- *sanat ocu-*
more rodebatur, oculum, ut primam teri- *lum.*
git, consanavit.

Iosephus Stilla chirurgus jam olim ex *Sanguine*
humeris Bernardi sanguinem extractum, & *phrenesi*
lintheolo exceptum, adhuc purpureo colore, *curat.*
suavique odore præditum pro sacro pigno-
re habet, eoque se phrenesi liberatum gra-
tus agnoscit.

*Oculis pro-
pè perditis
medetur.*

Sub annum 1630. sacrata Deo Virgula inter Moniales adeò omnem oculorum lucem perdiderat, ut manu ducenda nigrum ab albo colorem non discerneret. Cùm ergo medici communi consensu irreparabilem oculorum usum judicassent, ipsa ad Superos conversa, Dominicam orationem, et salute Angeli, & Apostolorum Symbola recitavit: vix Bernardi strophium oculis religiosè applicuit: Et, ecce, exclamat, vadeo, simulque oculos multò quàm antè nubem clariore ostendit.

*Cingulo
auribus.*

Cingulum quoque Bernardi septemdecim annorum adolescenti salutem attulit, cùm enim peracerbos in auribus dolores sat diu tulisset, admoto ad caput cingulo Patris illico purulentus ex utraque aure humor erupit, simulque dolor excessit.

*Epistolæ
fragmento
dentibus.*

Quin & epistolæ fragmentum saluti fuit, quod Monialis ore prehendit, eoque dentium dolorem mox repressit, deinde penitus etiam fugavit.

*Capillis
brachio.*

Unde non mirum, pilos aliquot, è Bernardi barbâ brachiolo infantulæ cum pietatis sensu à parentibus impositos sanitate peperisse: quando brachiolum ex matris utero emortuum, & moveri nescium ex tempore confanârunt, atque ad omnes usus flexibile expeditumque reddiderunt.

§. X.

Linea Bernardi vitta Carolo Ciravinæ *Vittâ lineâ*
 viro nobili somnum conciliavit, & podagra *podagram*
 gram discussit, quæ tres omnino noctes in- *coërcet.*
 ter diros cruciatus infomnes ducere coëge-
 rat. Ut primùm enim vittam capiti im-
 posuit, somnus irruit, podagra pedes dese-
 ruit.

Baculus, quo niti solebat Pater, capiti *Baculo pi-*
 cum religione admotus, noxios pituitæ, *tuam sē-*
 imbres stitit: quin & tenue fragmentum ex *stis.*
 eodem forrè decerptum diros alui cruciatus,
 religiosæ feminæ discussit. Unicum pre-
 catoris coronæ granum morbis pellendis
 par fuit.

Paternò oppidum est Siciliae quatuor à *Lunaticum,*
 Catana leucis positum. Hic novennis puer, *san.*
 non modò cum deficiente luna defectum
 mentis perpeti solitus, menstruum furebat
 furorem; sed & podagræ doloribus confi-
 ciebatur. Mater tristi spectaculo tandem
 fessa ad Bernardi preces confugit, & se,
 si puero mens sanitasque constaret, cum eo-
 dem ad Patris tumulum accessuram, voti re-
 ligatione obstrinxit. Vix aliquot lapsæ e-
 rant horulæ, cum pedes ad iter convalue-
 re, & integra peracto voto corporis animi-
 que

K 5

que

que sanitas tot annorum incurabilem mor-
tum secuta est.

*Lethiferū
ulcus tollit.* Catharina Buscemia in more positum
habebat, quot diebus certo precum numero
Divinae Majestati grates referre pro caelesti
gloria in Bernardum nostrum collata. Ho-
jus filia validâ febris excocta, simulque
cere secundum guttur enato miserè habita-
jam propè extremum ducebat spiritum: u-
ergo Pater devotam sibi matronam grati-
munere bearet, se dormienti in conspe-
ctum dedit, & cruce velut è filiae faucibus
extractâ ulcus aperuit. Divinabat ergo
mater filiam divinitus curatam; neque ani-
mi falsa est. Insequenti die Medici, qui
puellam jam fatis concessisse arbitrati vo-
nerant; incolumem attoniti repererunt,

§. XI.

*Morbum
incurabile
aufferit.* Catanæ sacrata Deo Virgo è monaste-
rio ad patrios lares remissa est, ut morbo
medicinam quæreretur. At neque ibi malo
in dies esferatiore, vimque medicam aspec-
nante ullum levamentum reperit. Itaque
ad Caelites conversa, omnem in Deo ejus-
que servis spem fixit, & Bernardo cum pri-
mis addicta, de illius veste particulam ex-
petijt. Quâ impetratâ, & capiti piè impo-
sitâ

fità mox febris ardor ejusque comes languor ac mœror è vestigio celsit. Remansit autem erraticus quidam dolor, qui per omne corpus serpens modò hanc, modò illam partem infestabat. Sed & hic ipsanis Bernardi admotis fugit, ijs verò remotis toties redijt, donec post octiduanam fugæ reditúsque vicissitudinem tandem expugnatus palàm faceret, à Bernardi lacinia se fuisse superatum. Quare ut sospiratori gratam se ostenderet Virgo, vigesimum primum Aprilis diem sibi deinceps jejunio sacrandum voto sanxit, & mater argenteam hujus rei testem laminam ad Collegij nostri templum dono misit.

§. XII.

Et hæc quidem mortuus in vivos potuit: non minora tamen mortuus in mortuum exercuit. Didacus de Valle, Doctoris laureâ insignitus, locuples testis esto. Erat huic filius, cui Bernardo nomen in færo fonte indidit, quòd Bernardi nostri ope infans, cum octo dies solidos ceu cadaver in tumulo, sine motu vitæque signo in materno utero jacuisset, salva matre salvus in lucem prodierat. Hic ipse multò post violentiâ morbi ad extremam vitæ lineam deductus, teste medico primùm à familia uni-

*Bis mortuò
excitasse
creditur iâ
mortuus.*

universa pro deposito, ac tandem pro meo
 tuo habitus, quod animam exhalasse nemo
 dubitare posset, totam domum mœrore le-
 crimisque funestavit. At parentes in com-
 muni omnium comploratione, dum ad Ber-
 nardi auxilium convolant, filio vitam re-
 stitui supplices orant, & aliquam expense
 partem in ejusdem, si inter sanctos aliquan-
 do referendus sit, solemnitate subministran-
 dam voto nuncupant, mox, qui diu exani-
 mis jacuerat, spirantem vivumque inveniunt
 Dei scilicet beneficio ad Bernardi preces
 vitam donatum.

§. XIII.

*Dæmones
 ex infessa
 pellit.*

Juvenis nobili oriundus genere, &
 aliquamdiu malis infessus genijs, postquam
 infernos hospites depulsos sensit, quartana
 feбри se correptum animadvertit, vix etiam
 post diutinam curationem ex Medicorum
 sententia confanandus. At verò haud se-
 pius quàm bis ad Patris Colnagi sepulchrum
 accessit, & plenam inde sanitatem reculit.
 Unde factum, ut ejus Parens mox domesti-
 cam aulam eleganti peripetasmatum appa-
 ratu spoliaret, eoque sacellum Collegij &
 parietes, inter quos Beatus Bernardus ani-
 mam efflaverat, exornaret.

Ecti

Et si verò hæc sint illustria Bernardi beneficia de cælo, uti credere par est, in hominescollata; illud tamen, quod subjungimus, & longè recentius, & palmarium est: neque minùs ac alia omnia publicistabulis consignatum. id hunc in modum se habet, quod Brixiaë Cancellarius, ut aiunt, luculenter Italico sermone conscripsit,

§. XIV.

Hoc anno, quem à Christo Nato trigessimum septimum supra mille sexcentos numeramus, Deo visum est, domum meam, inquit Augustinus Stilla Brixiaë Archigrammateus, pluribus gravibusque ærumnis exercere: quas inter illa mihi acerbior fuit, quòd filia mea (Elisabethæ nomen est:) sub mensem Majum anni superioris nobili viro D. Raphaëli Bova nuprui data, eo quidem tempore veneficarum artibus à malis occupata spiritibus: nunc aurem energumena clavisindicijs est deprehensa. Et trigesimo quidem Seprembris die, qui S. Hieronymo sacer est, operà D. Caroli Bains, qui Cor-teccensem regit parœciam in æde Marianâ, cui à Stella nomen, Cusagum inter & Sulmontem per sacros exorcismos principe dæmoniorum insidentium liberata spem fecerat,

*Diuturna
obsidione
energumena
liberata.*

rat, vel nullos superesse, vel & hos brevi fugam dandos. Ea tamen me spes fefellit quando 10. Novembris tres alij & contumaciores genij se prodidère. Unde anceps animi, ac diu inops consilij, tandem in memoriam mecum redeo, esse mihi ad manus P. Bernardi Colnagi, qui año 1605. & 1606. Gironæ, & Brixiaë, antequam sacris Reipublicæ esset interdictum, pro concione dixerat strophium. Illud ergò, quod in magna semper apud me meosque veneratione fuit, chartæ involutum capiti filiaë impono, cum ecce tibi horrendum contremiscens identidem exclamat dæmon: O Bernarde, Bernarde, tu me ustulas. quo factum, ut mihi meisque multum animi adderetur, atque ad hoc strophium confugeremus, quoties execrandas voces spurcissimus inferorum spiritus evomeret. Sub vesperam ejus diei, cum inter cœnandum malus genius filiam torqueret, nosque factâ strophii mentionem minitaremur, ille disertis verbis in hunc modum locutus est: *Necesse habeo vobis a-*

Bernardus liquid dicere, & vel invitatus imperor man-
Dei iussu festare. Strophium non sat religiosè ha-
à malis ge-beri, sed crystallo ad modum lampadis concin-
niis laudatur. natae includendum: deferte illud ad Nosocom-
ium, ubi Eremita colitur, & renuntiate eius
loci Magistratibus, ut summi crystallo etiam E-

remicolæ exuvias includant, quo omnium oculis & venerationi exponantur. Ita supremus jubet Dominus, qui utrumque colit vult. Poterat equidem per quemvis alium hæc imperia denunciare, sed ego maximo meo malo id facere sum coactus.

§. XV.

Interea inclinato in mensam capite filia meliusculè habuit. Et mihi, ô Genitor! dixit, quàm pulchra meis oculis objecta est species! Vidi hominem mediocriter grandem omni ex parte lucidissimis circumfusum radijs, qui in capite ferebat rem aded illustrem, ut comprehendere non potuerim. Hic mihi dixit. Ponemerum, filia: tum, aurea cruce, quam velut è corde extraxerat; me signans, illam eodem in loco, propè cordis penetralia recondidit, ex oculis abiit, meque solatio mirificè perfusam reliquit.

Vicesimo Novembris die, cum puellæ denuo graviter vexatæ, sacratam ceram, quam vulgò Agnum DEI vocitamus, unà cum monitis S. Philippi Nerei, & Patris Colnagi linteolo fronti imposuissemus, ater ille genius exclamavit, acerbius multò se torqueri strophio, quàm ceteris factis amuletis: illa quidem esse jam vulgò nota; istud

istud autem hucusque incognitum latuisse.

Posterâ luce cum sacris carminibus iterum urgeretur malus hospes, & excedere pro imperio juberetur, disertè negavit, se vel socios unquam facturos, nisi strophilolum antè crystallinâ, ut decet, capsâ inclusum, & ad Eremitæ corpus delatum esset. Die jam in vesperum inclinante pressus solito linteoli antidoto, me inter ceteros proterui hostis aversationem cruciarumque demirante, & Bernardum quoque olim mortis metu perculsum commemorante, subiunxit ille *Heu me! si agrotâ vero, moriar.*

*Bernardi
mors sine
tormento.*

Colnagum hisce verbis repræsentans quæ ego abhinc 30. annis ex Patris ore, cum ab affluente hominum turba ejusque precor exposcante propè propius suffocaretur iteratò audieram. Ad hæc, inquit, habebatur equidem ille nonnullis pro mente capto; at non habuit aliud in discessu tormentum, quàm duarum circiter horarum intervitæ mortisque confinia languorem. Interrogatus, quid illud esset, quod puellam in capite Patris spectaverat, neque tamen discernere potuerat. Toridem, inquit, stellæ erant; & ipsius lacrimæ, uniones; at ex aspectu ego sum exocularus & ex illo tempore attriti jacemus omnes.

§. XVI.

Porro ad diem 22. pulso jam uno maiorum geniorum, reliqui affirmarunt, intra triduum se statione cessuros; sub horam vero noctis tertiam Energumena in se collecta edixit, visum à se id temporis hominem gloria cœlesti circumfusum ab Angelis deferri, in cuius aurea Zona splendido caractere exaratum erat. *Bernardus gaudebit.* Eum sibi denuo confirmasse, procul omnimeru bene firmiterque speraret. Neque vanam fuisse pollicitationem, eventus docuit; siquidem ipso Divæ Catharinæ pervigilio perducta ad Eremitæ tumulum, facta sponcione de conficienda ex crystallo capsula, reponendo Bernardi linteolo, & ad ipsa Eremicolæ deferendo, infensissimis liberata hostibus puella, sospitatoribus Divis debitas persolvit grates. Porro strophium hoc tam pretiosum sic ad meas pervenit manus. Acciderat fortè, ut P. Bernardus, habita in S. Antonij æde ad populum concione, totus sudore diffluens de suggesto descenderet, manique strophium jam sudore madidum deferret; cum ecce Iulia, mea Genitrix, suum ipsa linteolum tergendæ fronti largiter adhuc guttis mananti obrulit, Patrisque linteum in vicem recepit; qui eam ob rem monitus

L

à me,

à me, non tantùm id reperere superfedìt, & etiam bene precatus, ut illo divina Maiestas prodigia faceret, frontem mihi cruce signavit, eo manûs ardore, ut duabus tribus horis ignito me ferro adustum crederem. Et eo tempore linteolum illud nobis præ sauro fuit. Totius rei gestæ seriem sic habere, fidem facere mecum potest universa domus, quam & ego manu mea confirmo. Augustinus Stella.

Enimvero id honoris debebatur strophio, ut malos genios ex obsessis corporibus exturbaret tangendo, quod ejus sudores combiberat, qui stygios hostes ex nimis auditorum frequens ejecerat concionando. Hinc persæpe Bernardo nihil tale suspicanti clam ejuscemodi linthea pio furto sublecta, & ad mirificos usus religiosè adhibita, famâ Patris augebant quàm maximè, adeo ut cum fortè de superiore loco dicenti quando stropholum excidisset, à Concione mox in frustra discerptum evanesceret, uno quoque frustillum inde secum auferentem quod sibi veluti sacrum lipsanon in precio foret.

